

Sygn. akt XIII Ca 354/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział XIII Cywilny Rodzinny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Kossowska-Czinar

Sędziowie: SSO Teresa Znaińska

SSO Ewa Litwińska-Kutera

Protokolant: Magdalena Maślanka

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **małoletniej M. G. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową B. G.**

przeciwko **H. G.**

o alimenty

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 07 maja 2014 r. sygn. akt III RC 725/13 ;

I. zmienia częściowo zaskarżony wyrok w punkcie I, II, III i IV w ten sposób, że alimenty zasądzone punktem I obniża do kwoty po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie, nie zmieniając dalszych postanowień tego punktu, a opłatę sądową wymierzoną punktem IV określa na kwotę 120 zł, zaś koszty procesu określone w punkcie III ustala na kwotę 492 zł;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. koszty procesu stron w postępowaniu odwoławczym wzajemnie znosi.

Sygn. akt XIII Ca 354/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 maja 2014 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej w sprawie o sygn. akt III RC 725/13 zasądził od H. G. na rzecz małoletniej M. G. alimenty w kwocie po 350 złotych miesięcznie, płatne od dnia 7 sierpnia 2013 r., z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk B. G. jako przedstawicielki ustawowej; w pozostałym zakresie powództwo o alimenty oddalił, nie obciążając powódki kosztami w tym zakresie; zasądził od pozwanej na rzecz powódki 750 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 złotych tytułem opłaty sądowej; wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd Rejonowy wydał na podstawie m.in. następujących ustaleń faktycznych:

M. G. ur. (...) jest córką P. G. i B. G.. Pomędzy rodzicami małoletniej toczy się postępowanie o rozwód i w tej sprawie Sąd Okręgowy we Wrocławiu udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał P. G. do zaspokojenia potrzeb

małoletniej M. G. po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 12 lutego 2013 r. Powódka w marcu 2013 r. złożyła do komornika sądowego wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

W toku w/w postępowania od dłużnika wyegzekwowano na rzecz wierzycielki ok. 1590 zł.

W sprawie o rozwód udzielono dalszego zabezpieczenia i postanowieniem z dnia 3 marca 2014 r. zobowiązano ojca małoletniej do łożenia na zaspokojenie jej potrzeb o 100 zł więcej, poczynając od 3 marca 2014 r. Zobowiązany nie łożył systematycznie zasądzonej kwoty i nie w pełnej wysokości, powodując narastające zadłużenie.

Małoletnia uczęszcza do żłobka, za które jej matka płaci ok. 450 zł miesięcznie. Małoletnia często się przeziębia, ponadto stwierdzono u niej m.in. rumień, alergię pokarmową, uczulenie na jajko kurze, rumianek, laktozę. Jest pod opieką lekarza pediatry, gastrologa, laryngologa, ma skierowanie do ortopedy. W ocenie jej matki, miesięczny koszt utrzymania małoletniej to 1200- 1300 zł.

Matka małoletniej M. z zawodu jest historykiem sztuki, jest zatrudniona na czas nieokreślony w Teatrze Polskim we W., jako rzemieślnik teatralny- malarz z miesięcznym wynagrodzeniem kwocie 2374 zł brutto, tj. 1600 zł netto. Z tego wynagrodzenia zakład pracy potrąca ok.550 zł miesięcznie za wynajem mieszkania służbowego. Po dokonaniu wszystkich opłat przedstawicielce ustawowej małoletniej pozostaje na utrzymanie 700-800 zł miesięcznie. Płaci także po 110 zł za energię, na swoje wyżywienie wydaje 400 zł miesięcznie, spłaca kredyt studencki po 300 zł oraz posiada dług spadkowy po zmarłej matce w wys. 20 000 zł. B. K.- G. spłaca także samodzielnie zaciągnięty na zakup mieszkania małżonków kredyt w wys. 120 000 zł, aktualnie bank ustala wysokość rat spłaty pozostałego kredytu. Matka małoletniej korzysta z pomocy swoich koleżanek, które przekazują jej ubrania dla córki, żywność.

Przedstawicielka ustawowa nie pobiera na rzecz małoletniej z Funduszu Alimentacyjnego alimentów. Wobec ojca małoletniej prowadzone jest nadal postępowanie egzekucyjne w przedmiocie alimentów ale jest w części bezskuteczne.

Pozwana jest babcią ojczystą małoletniej, ma 58 lat. Współpracuje ze spółką (...) SA na podstawie umowy zlecenia jako przedstawiciel handlowy w firmie pożyczkowej z miesięcznym dochodem w wys. 3000 zł miesięcznie. W 2012 r. osiągnęła dochód wys. 36 177 zł. H. G. pomimo stwierdzonego nadciśnienia tętniczego nie leczy się farmakologicznie. Zamieszkuje w nieruchomości swoich rodziców wraz z nimi i dwoma dorosłymi synami. Rodzice pozwanej są na emeryturze i mają z tego tytułu dochód w wys. 2600 zł miesięcznie, matka pozwanej jeszcze dodatkowo pracuje z uwagi na spłatę pożyczki, którą pobrała na przebudowę domu. Ojciec małoletniej- P. G. nie pracuje, nie ponosi żadnych kosztów utrzymania domu, w którym ze swoją rodziną generacyjną zamieszkuje. Pozwana ponosi wszystkie koszty utrzymania domu, w którym zamieszkuje łącznie 5 dorosłych osób a koszt ten wynosi 850 zł miesięcznie, na zakup opału wydaje 7000 zł rocznie, za energię elektryczną musi zapłacić dodatkowo 1000 zł. Spłaca trzy pożyczki w łącznej kwocie po 1725 zł miesięcznie. Babcia małoletniej poza zabezpieczoną w trakcie niniejszego procesu ratą alimentacyjną w kwocie po 150 zł, przekazywała na rzecz wnuczki prezenty w postaci ubrania i żywności o wartości do 200 zł a część prezentów oszacowanych na 600 zł nie udało się jej przekazać z uwagi na złe relacje z matką dziecka.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, po dokonaniu wykładni treści przepisu art. 128 kro, art. 129 kro, 132 kro, 133 kro Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wskazał, że nie jest możliwe wyegzekwowanie całości zasądzonych na rzecz małoletniej powódki alimentów od P. G., co usprawiedliwia żądanie w/w świadczenia od dalszych wstępnych tj. babci ojczystej. Wyegzekwowane w różnych kwotach i nieregularnie alimenty od ojca małoletniej nie zaspokoili usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Taka sytuacja spowodowała, że małoletnia M. znajduje się w niedostatku. Z uwagi na wysokość zarobków matki małoletniej, które ulegają zmniejszeniu, gdy uprawniona do alimentacji choruje, nie jest ona w stanie samodzielnie zaspokoić jej usprawiedliwionych potrzeb. Wprawdzie przedstawicielka ustawowa ma wyższe wykształcenie i mogłaby zarabiać więcej ale z uwagi na charakter obecnej pracy w Teatrze Polskim, warunki czasowe, płacowe i możliwość korzystania ze służbowego mieszkania, przy samotnym rodzicielstwie, powodują, że nie jest uzasadnione obecnie poszukiwanie lepiej płatnej pracy. U innych pracodawców taki system pracy, jaki ma matka małoletniej byłby wykluczony. Nie jest możliwe uzyskanie alimentów od innych dziadków małoletniej. Ustalając

wysokość alimentów od pozwanej Sąd uwzględnił zarówno potrzeby małoletniej, jak i możliwości zarobkowe pozwanej i jej sytuację materialną. W ocenie Sądu I instancji nie jest uzasadnione aby pozwana samodzielnie ponosiła koszty utrzymania domu, w którym oprócz niej zamieszkują inne osoby, które powinny się przyczyniać do ponoszenia opłat.

Biorąc pod uwagę w/w okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że pozwana winna dla częściowego wyrównania niedostatku przyczyniać się do utrzymania powódki w kwocie 350 złotych miesięcznie, co nadmiernie nie obciąży pozwanej.

Dalej idące powództwo Sąd Rejonowy oddalił, odnośnie okresu alimentacji od 1 marca 2013 r., ustalając datę początkową na dzień wytoczenia powództwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. 05, Nr 167, poz. 1398 ze zm.) o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Rejonowy obciążył pozwaną opłatą sądową w wysokości 210 złotych, od uiszczenia której powódka była zwolniona.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożyła pozwana zaskarżając go w całości, zarzucając:

1/ naruszenie prawa procesowego tj.

a) art. 233 § 1 kpc i art. 227 kpc, poprzez dokonanie ustaleń faktycznych z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów i bez wszechstronnego rozważenia całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie przeprowadzenie wyczerpującego postępowania dowodowego, oparcie ustaleń faktycznych na wybranych dowodach i wadliwą ocenę dowodów;

a) art. 328 § 2 kpc poprzez nie wyjaśnienie w treści uzasadnienia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, w szczególności nie wyjaśnienie okoliczności związanych z oddaleniem wniosku pozwanej o określenie terminu na przedłożenie dowodów a w konsekwencji nie wyjaśnienie istoty sprawy,

b) naruszenie art. 217 §1 kpc, poprzez błędne jego zastosowanie i oddalenie wniosku pozwanej z dnia 30.04.2014 r., kiedy to pozwana wniosła o określenie dla niej terminu do złożenia wniosków dowodowych, przez co zostało naruszone jej prawo do obrony.

2/ naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

art. 128 kro w zw. z art. 132 kro, poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że nie ma innych osób bliższych do świadczeń alimentacyjnych wobec małoletniej.

Wobec powyższego apelująca wniosła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skarżąca zakwestionowała ustalenia Sądu Rejonowego dotyczące usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz przyjęcie, iż znajduje się ona w niedostatku. Nadto apelująca wskazała, że Sąd Rejonowy pozbawił pozwaną możliwości obrony jej praw, gdyż oddalił wniosek jej pełnomocnika- syna pozwanej, do złożenia wniosków dowodowych w terminie 14 dni. Orzeczenie zostało wydane na podstawie tylko wniosków i twierdzeń powódki, pominął liczne zobowiązania pozwanej w tym zaciągnięte na rzecz rodziców małoletniej, pominął kwestie związane ze stanem zdrowia pozwanej po poważnym wypadku komunikacyjnym.

Pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu w postępowaniu apelacyjnym z dokumentów dot. jej stanu zdrowia, które znajdują się w aktach sprawy karnej rozpoznawanej przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Śródmieścia-II K 1150/13, z karty wypadku i oświadczenia poszkodowanego, karty leczenia szpitalnego, skierowań na badania specjalistyczne, na okoliczność stanu zdrowia pozwanej i okoliczności wypadku, w którym była pokrzywdzona oraz z ugody z dnia 7 sierpnia 2012 r. wraz z aneksami, na okoliczność zobowiązań finansowych pozwanej. Ponadto, skarżąca zaprzeczyła aby ojciec małoletniej a jej syn nie płacił alimentów. Wprawdzie nie pracuje zawodowo ale jest to związane z jego stanem zdrowia i koniecznością przeprowadzenia operacji kolana. W związku z tym wniosła

także o przeprowadzenie dowodów związanych ze stanem zdrowia ojca małoletniej i świadectw jego pracy, umów o pracę, informacji od komornika, na okoliczność stanu jego zdrowia i jego możliwości zarobkowych, skutecznej egzekucji. W ocenie skarżącej egzekucja alimentów od ojca małoletniej jest skuteczna bowiem komornik dokonał dalszych potrąceń i przekazał matce powódki ok. 1300 zł, będzie dokonywał dalszych potrąceń, co zaspokoi potrzeby małoletniej. Pozwana dodatkowo wskazuje, że matka małoletniej powódki odziedziczyła mieszkanie po swojej matce, ojciec małoletniej jest na zasiłku chorobowym, zatem będzie możliwe dokonywanie potrąceń z zasiłku na rzecz alimentów należnych jej wnuczce.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe i dodatkowo ustalił, co następuje:

Pozwana 21 czerwca 2013 r. uległa wypadkowi komunikacyjnemu we W., w którym doznała wstrząśnienia mózgu, skręcenia kręgosłupa szyjnego, ran tłuczonych i siniaków na całym ciele. Z tego powodu otrzymała skierowanie do poradni specjalistycznych- ortopedycznej, neurologicznej i chirurgicznej.

Dnia 24 lipca 2012 r. zawarła umowę pożyczki z Kasą S., na kwotę ok. 27 740 zł. Z powodu skutków wypadku komunikacyjnego, w dniu 22 lipca 2013 r. podpisała z w/w Kasą aneks do umowy pożyczki i przedłużona została umowa spłaty do czerwca 2018 r. a zadłużenie pozwanej na dzień podpisania aneksu wynosi ok. 40 670 zł.

Z harmonogramu spłat w/w pożyczki z dnia 22 lipca 2013 r. wynika, że pozwana spłaca zadłużenie po 700 zł miesięcznie.

Z informacji Komornika Sądowego T. K. przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 25 listopada 2014 r. wynika, że ojciec małoletniej P. G. w okresie od maja 2013 r. do listopada 2014 r. dokonał wpłat z tytułu alimentów 5 256 zł a zaległość wobec wierzycielki wynosi 4 319 zł.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 30 kwietnia 2014 r. powództwo o alimenty przeciwko dziadkowi małoletniej powódki- W. G. zostało oddalone.

Z dodatkowego przesłuchania pozwanej wynika, że ponosi ona koszty swojego leczenia w wys. 100 zł miesięcznie, nadal zamieszkuje z synami i rodzicami, którzy nadal nie ponoszą opłat związanych z utrzymaniem domu. (...) pozwanej nadal nie pracują, ojciec małoletniej nie przebywa już na zasiłku chorobowym. Pozwana nie ma obecnie żadnego kontaktu z wnuczką, na jej rzecz nie przekazuje żadnych prezentów.

W oparciu o ustalenia Sądu I instancji i własne, Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe na podstawie zgłoszonych przez strony dowodów i na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne odnośnie wykazania niedostatku małoletniej powódki i osoby zobowiązanej w dalszej kolejności do jej alimentowania.

Postępowanie dowodowe przeprowadził dokładnie i na jego podstawie w większości poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy po uzupełnieniu postępowania dowodowego przyjmuje za własną podstawę rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy powołał w uzasadnieniu właściwe przepisy prawne. Ostateczną ocenę materiału dowodowego i wnioski Sądu I instancji w zakresie rozstrzygnięcia, odnośnie wysokości kwoty zobowiązania alimentacyjnego pozwanej, należało częściowo zmodyfikować.

Wbrew zarzutom pozwanej Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie wszystkich dowodów zgłoszonych przez strony, a więc także tych, które zgłosiła pozwana. Sąd I instancji dwukrotnie na wniosek pozwanej odroczył wyznaczone rozprawy celem ustosunkowania się do pism procesowych złożonych przez powódkę i udzielił jej 14 dni na ich złożenie. Każdorazowo pozwana lakonicznie odnosiła się do wniosków dowodowych powódki, w piśmie z dnia 16 grudnia 2013 r. ogólnie kwestionowała materiał dowodowy złożony przez przedstawicielkę ustawową małoletniej

powódki, uznając go za nieaktualny ale nie złożyła żadnych własnych wniosków na poparcie swojego stanowiska w sprawie. Pozwana nie kwestionowała kosztów utrzymania małoletniej wnuczki określonych na 1000 zł miesięcznie, jednakże uznała, że rodzice powinni je ponosić po połowie. Dnia 23 listopada 2013 r. pozwana złożyła dokumenty określające jej sytuację materialną. Na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2014 r. Sąd I instancji oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika pozwanej, które zostały zgłoszone na okoliczność wiarygodności zeznań matki powódki. Z protokołu rozprawy w tym dniu (nagranie od min. 00:39:18 do min. 00:41:00) wynika, że Przewodniczący udzielił wyjaśnień i wskazówek nieprofesjonalnemu pełnomocnikowi pozwanej odnośnie dowodów w sprawie. Pozwana w zażaleniu na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia w sprawie nie wskazywała na inne swoje wydatki, niż związane z utrzymaniem domu i spłatą pożyczki ale nie określiła żadnych wydatków szczegółowo, nie przedłożyła dokumentów aby swoje wydatki uwiarygodnić. Zatem, zarzut przekroczenia swobodnej oceny dowodów i nie przeprowadzenia wnikliwej oceny dowodów oraz pozbawienie pozwanej prawa do obrony nie jest uzasadniony. Postępowanie sądowe trwało 8 miesięcy i w tym czasie dwukrotnie pozwana mogła złożyć wnioski dowodowe, takie jakie sama uznałaby za konieczne.

Sąd I instancji w pisemnych motywach swojego uzasadnienia wskazał na jakiej podstawie prawnej obciążył pozwaną obowiązkiem alimentacyjnym i z jakich powodów uznał, że przedstawicielka ustawowa nie jest w stanie zaspokoić usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, co spowodowało, że znalazła się w niedostatku. Egzekucja świadczeń alimentacyjnych od ojca małoletniej, jako osoby bliżej zobowiązanej, co wykazano, jest utrudniona. P. G. nie łoży systematycznie na utrzymanie córki i nie w pełnej wysokości. Babcia macierzysta małoletniej powódki nie żyje a dziadek jest schorowany. Postępowanie wobec dziadka ojczystego zostało wyłączone do odrębnego postępowania. Zatem, Sąd I instancji wbrew zarzutom skarżącej, ustosunkował się do wskazania osób bliskich zobowiązanych do alimentacji po myśli art. 128 kpc. Zostało także wykazane, że przedstawicielka ustawowa małoletniej nie jest w stanie uzyskać na czas alimentów określonych w zabezpieczeniu w sprawie o rozwód a ojciec małoletniej nie wywiązuje się terminowo i w pełnej wysokości ze swojego obowiązku alimentacyjnego.

Uwzględniając wniosek pozwanej i biorąc pod rozwagę złożone w postępowaniu apelacyjnym przez pozwaną dokumenty określające jej sytuację zdrowotną i materialną, przeprowadzono uzupełniające postępowanie dowodowe, które pozwoliło na ponowną ocenę sytuacji pozwanej i jej wpływ na wysokość zobowiązania alimentacyjnego wobec wnuczki.

Zasadnie wskazuje apelująca, iż Sąd Rejonowy nie uwzględnił całokształtu sytuacji materialnej pozwanej, jej stanu zdrowia i obciążeń kredytowych, powstałych przed zobowiązaniem alimentacyjnym. Brak szczegółowego omówienia w/w kwestii w sporządzonym przez Sąd Rejonowy uzasadnieniu nie usprawiedliwia jednak w ocenie Sądu Okręgowego modyfikacji wydanego w tym zakresie rozstrzygnięcia, w sposób jaki w/w się domaga. Obraza przepisu art. 328 § 2 kpc może być skutecznym zarzutem apelacji tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie posiada wszystkich koniecznych elementów, bądź zawiera tak kardynalne braki, które uniemożliwiają kontrolę instancyjną. Naruszenie przepisu, określającego wymagania, jakim winno odpowiadać uzasadnienie wyroku może być ocenione jako mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy w sytuacjach tylko wyjątkowych, do których zaliczyć można takie, w których braki w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej są tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej. W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu Okręgowego tego rodzaju sytuacja nie występuje.

Z uwagi na stan zdrowia pozwanej, który wymaga diagnozowania i leczenia po wypadku komunikacyjnym, któremu uległa w czerwcu 2013 r., jej wydatki dotyczące leczenia a wskazane na 100 zł miesięcznie należy uznać za wiarygodne i podnoszące ogólne koszty utrzymania pozwanej. Powyższe, przy uwzględnieniu pozostałych wydatków związanych ze spłatą pożyczek, które pozwana zaciągnęła przed powstaniem zobowiązania alimentacyjnego, należało wziąć pod rozwagę, jako mające wpływ na wysokość wydatków miesięcznych pozwanej. W ocenie Sądu Okręgowego usprawiedliwia to obciążenie pozwanej kosztami utrzymania małoletnich w mniejszym zakresie, aniżeli przyjął Sąd Rejonowy. Dowodów takich pozwana w postępowaniu w Sądzie I instancji nie złożyła, chociaż miała odpowiedni na to czas.

Nie bez znaczenia na obniżenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej ma także aktualna sytuacja materialna przedstawicielki ustawowej małoletnich, która otrzymała od ojca małoletniej dodatkowe kwoty tytułem jego zobowiązania alimentacyjnego, które zmniejszyły jego ogólne zadłużenie a małoletniej zmniejszony został poziom niedostatku.

Zgodnie z art. 316 § 1 kpc sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, przy czym pod pojęciem "stan rzeczy" należy rozumieć zarówno stan faktyczny, jak i prawny. Wnioski Sądu I Instancji w zakresie wysokości kwot, które były przekazywane powódce przez komornika nie były takie, jak ocenił to Sąd I instancji. W postępowaniu odwoławczym ustalono, że zobowiązany do alimentacji w pierwszej kolejności, dokonał wpłaty zadłużenia w części, co poprawiło sytuację finansową powódki.

Zdaniem Sądu Okręgowego brak jest podstaw do podzielenia zarzutów skarżącej w przedmiocie błędnego przyjęcia, iż małoletnia powódka nie znajduje się w niedostatku. Całkowity koszt utrzymania małoletniej (ok. 1000 złotych), w świetle wysokości uzyskiwanego przez przedstawicielkę ustawową dziecka dochodu i ponoszonych przez jej matkę wydatków na utrzymanie małoletniej, własne oraz zajmowanego lokalu bez wątplenia wskazują, iż w przypadku małoletniej stan niedostatku występuje. Matka małoletniej nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić jej usprawiedliwionych potrzeb, co zostało przed Sadem I instancji wykazane. Ojciec małoletniej w nieznacznym stopniu i nieregularnie przyczynia się do ponoszenia jej kosztów utrzymania.

W ocenie Sądu Okręgowego wbrew zarzutom skarżących prawidłowo Sąd I Instancji przedstawił również okoliczności uzasadniające zastosowanie w niniejszej sprawie przepisu art. 132 kro regulującego obowiązek alimentacyjny zobowiązanych w dalszej kolejności. Trafnie w tym zakresie Sąd Rejonowy powołał takie okoliczności jak częściowa skuteczność egzekucji świadczeń alimentacyjnych prowadzonej wobec P. G., zaległość w/w w stosunku do wierzycielki.

Ponadto, co istotne, pozwana zamieszkuje w nieruchomości należącej do jej rodziców, którzy są emerytami, mają ponad 2500 zł miesięcznie dochodu, dokonywali rozbudowy swojej nieruchomości, na którą pobrali kredyt, w której zamieszkują także dorośli i samodzielni synowie pozwanej, w tym ojciec małoletniej powódki. Wobec tego brak jest uzasadnienia dla okoliczności, że to tylko pozwana ponosi w całości koszty utrzymania domu. Każdy z domowników powinien ponosić stosowną część opłat związanych z korzystaniem z tej nieruchomości. Pozwana w uzupełniającym przesłuchaniu wskazała, że P. G. nadal nie pracuje zawodowo i nie przebywa na zasiłku chorobowym. Bez znaczenia dla oceny obowiązku alimentacyjnego pozwanej są dokumenty dot. pracy zawodowej ojca małoletniej z okresu do 2012 r.

Stąd też mając na uwadze w/w okoliczności Sąd Okręgowy obniżył zasądzone od pozwanej na rzecz małoletniej M. G. alimenty do kwoty po 200 zł miesięcznie, uznając ją za odpowiednią do możliwości zarobkowych zobowiązanej i na podstawie art. 386 § 1 kpc orzekł jak w pkt I wyroku. W pozostałej części apelację jako nieuzasadnioną oddalono.

Stosownie do zmiany wysokości alimentów dokonano zmiany wysokości opłaty od zasądzonych roszczenia i wysokości należnych kosztów procesu.

O kosztach procesu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na mocy art. 100 kpc w zw. z art.391§1 kpc.